

ARBEIDSRET TEN

BESLUTNING

Avsagt: 25. august 2026

Sak nr.: 25/35

Lnr.: AR-2026-23

Dommer: Eli Mette Jarbo

Saken gjelder: Avgjørelse om fristforelegg etter kjennelse om bevistilgang

Næringslivets Hovedorganisasjon

Advokat Fredrik B. Punsvik og
advokat Lasse Gommerud Våg

mot

1. Norsk Helikopteransattes Forbund
2. Helikopter Service Teknikerforening

Advokat Frode Martin Toftevåg
og advokat Vilde Wassås Kveinå

Saksøker har i prosesskriv 29. juni 2026 fremsatt begjæring om fristforelegg etter utløp av frist for bevistilgang i henhold til Arbeidsrettens kjennelse 4. mai 2026 (AR-2026-15).

Kort om bakgrunnen for saken

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) tok ut stevning for Arbeidsretten 10. november 2025 mot Norsk Helikopettransattes Forbund (NHF) og Helikopter Service Teknikerforening (HST) med påstand om at medlemmer i HST hadde gjennomført ulovlige og tariffstridige aksjoner og at HST var erstatningsansvarlig for aksjonene. Grunnlaget for påstandene er at det skal ha forekommet ulovlig arbeidskamp i CHC Helikopter Service AS (CHC) i juni og juli 2025, i form av overtidsnekt/-vegning, koordinert avmelding fra kurs og arbeidsnedleggelse. De saksøkte bestrider at det er gjennomført ulovlige aksjoner.

I stevningen ble det varslet partsforklaringer og ti vitneforklaringer, og det ble lagt frem dokumentbevis, herunder e-poster fra leder i HST til medlemmene. Det ble i tillegg fremsatt krav om fremleggelse av ytterligere bevis. De saksøkte la i tilsvaret frem en del dokumenter, og hevdet at det var alt som var mulig å fremskaffe i henhold til saksøkers bevisprovokasjon. Saksøker bestred dette og oppretthold krav om bevistilgang. Arbeidsretten avsa kjennelse 13. mars 2026 hvor begjæring om bevistilgang ikke ble tatt til følge. NHO begjærte prinsipalt denne kjennelsen omgjort. Subsidiært ble det krevd bevistilgang i henhold til en justert påstand.

I kjennelsen 4. mai 2026 fikk saksøker medhold i sin subsidiære påstand. Arbeidsrettens slutning lød som følger:

«1. Helikopter Service Teknikerforening plikter å bevirke fremleggelse av alle e-poster som er sendt fra eller til styret@mfhs.no, leder@mfhs.no og/ellernestleder@mfhs.no, samt tekstmeldinger, notater og referater som er utarbeidet av og/eller sendt fra eller til Rolf Eirik Nes (leder) og/eller Terje Idland (nestleder), i perioden 01. april 2025 til 15. juli 2025, som helt eller delvis omhandler arbeidstid, overtid eller kursavvikling i selskapet. Pålegget omfatter også korrespondanse som måtte være slettet, men som likevel kan la seg gjenopprette.

2. Plikten som er pålagt gjennom slutningens punkt 1 skal oppfylles innen 1. juni 2026.»

Frist for oppfyllelse ble senere satt til 15. juni 2026.

I prosesskriv 29. juni 2026 fra saksøker fikk retten tilsendt dokumenter som saksøkte hadde oversendt i henhold til kjennelsen 4. mai 2026. I samme prosesskriv ble det fremmet begjæring om fristforelegg, jf. tvisteloven § 16-7 andre ledd, jf. arbeidstvistloven § 34 siste ledd. Begjæringen ble forelagt saksøkte med frist for merknader 15. august 2026.

I prosesskriv 31. juli 2026 la saksøkte frem ytterligere to e-poster, som de mener er fremlagt for CHC tidligere. I prosesskriv 11. august 2026 la saksøkte frem notater fra leder i HST. At disse ikke var lagt frem tidligere, skyldtes ulik forståelse av ordlyden i rettens slutning i kjennelsen 4. mai 2026.

Partenes anførsler

NHO har i korte trekk anført at HST bare har fremlagt enkelte dokumenter og i svært liten grad oppfylt Arbeidsrettens kjennelse. De stadig endrede forklaringene fra HST om hvorfor ting ikke er fremlagt viser at HST mangler enhver troverdighet knyttet til hvilke dokumenter de har eller ikke har. HST har bare fremlagt notater fra leder. Det er helt usannsynlig at det bare er leder som har gjort notater i forkant, under og etter møtene. De fremlagte notatene er ikke oversendt som originalfiler. Enkelte deler av disse dokumentene kan tyde på at de er skrevet i etterkant. Viktige hendelser, som f.eks. ledelsens anklager om ulovlig arbeidskamp, er ikke omtalt. HST har ikke gitt svar på anførslene om at teammeldinger og tekstmeldinger ikke er fremlagt.

HST og NHF anfører i korte trekk at de har oppfylt Arbeidsrettens kjennelse om bevis tilgang. Alle relevante dokumenter er lagt frem. Dokumentene som saksøker etterlyser finnes ikke, utover det som allerede er fremlagt. Prosesshandlingen som det er begjært fristforelegg for er dermed ikke av vesentlig betydning for motparten eller nødvendig for forsvarlig behandling av saken. Ved å be om fristforelegg forsøker NHO å snu bevisbyrden. NHO er på «leting» etter dokumenter som viser at det er grunnlag for saksanlegget.

Arbeidsrettens merknader

Når det gjelder grunnlaget for pålegg om bevis tilgang vises til Arbeidsrettens kjennelse 4. mai 2026 (AR-2026-15).

Det er et alminnelig utgangspunkt at tvistelovens regler får tilsvarende anvendelse for Arbeidsretten så langt de passer og ikke strider mot bestemmelser i arbeidstvistloven, jf. arbeidstvistloven § 34 sjette ledd.

Tvisteloven § 16-7 andre ledd lyder som følger:

«Har en part unnlatt å foreta en annen prosesshandling som er av vesentlig betydning for motparten eller nødvendig for forsvarlig behandling av saken, kan retten ved forelegg til parten bestemme at det vil bety fravær i saken om prosesshandlingen ikke foretas innen en bestemt angitt siste frist. Skal prosesshandlingen foretas etter krav fra motparten, utstedes forelegg bare etter begjæring fra denne.»

Oppfyllelse av en kjennelse om bevis tilgang vil være en prosesshandling i henhold til bestemmelsen. Manglende oppfyllelse av fristforelegg fra retten sidestilles med fravær i saken.

Arbeidsretten har et særlig ansvar for å sørge for at saken blir fullt opplyst, jf. arbeidstvistloven § 48 sjette ledd. Samtidig viser retten til partenes ansvar for å opplyse saken, herunder plikt til å gi forklaringer og tilgang til bevis, jf. tvisteloven § 21-4. Dette må ses i sammenheng med tvisteloven § 26-5 første ledd som begrenser plikten til de bevis som partene har hånd om eller kan skaffe til veie.

Saksøkte viser til at alle dokumenter er lagt frem, og at ytterligere dokumenter ikke finnes.

Saksøker har ikke vist til konkrete dokumenter som mangler, men bygger i hovedsak sin begjæring på en oppfatning om at det er usannsynlig at det ikke finnes flere dokumenter, og at saksøkte med sin opptreden mangler troverdighet.

Slik retten ser det er gir ikke dette tilstrekkelige holdepunkter for at saksøkte har latt være å oppfylle pålegget om bevistilgang. Det er dermed ikke grunnlag for å etterkomme begjæringen om fristforelegg.

Retten finner i denne sammenhengen grunn til å peke på følgende: Det skal føres en rekke partsrepresentanter og vitner som skal avgi forklaringer i saken. Saksøker, saksøkte og retten får anledning til å høre forklaringene og stille spørsmål til de som forklarer seg. Dersom det gjennom denne bevisføringen fremkommer opplysninger som tilsier at det finnes ytterligere dokumentasjon, vil retten på det tidspunktet kunne treffe de nødvendige avgjørelser med sikte på opplysning av saken.

Konklusjon:

Saksøkers begjæring om fristforelegg, jf. tvisteloven § 16-7, tas ikke til følge.

Eli Mette Jarbo
(sign)

Rett kopi bekreftes: